Egy hívő szolga bűnt követett el. Majd mondta: Ó, Allah! Uram (Alláhumma)! Bocsásd meg nekem a bűnömet!

Abú Hurajrától (Allah legyen elégedett vele): (aki) a Prófétától (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), ő pedig az ő Magasztos és Fenséges Urától véve mondja: " Egy hívő szolga bűnt követett el. Majd mondta: Ó, Allah! Uram (Alláhumma)! Bocsásd meg nekem a bűnömet! A Magasztos Allah pedig mondja: Az Én hívő szolgám bűnt követett el. Ám ő tudja, hogy neki egy olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt és számon is kéri és tartja azt. Majd ez a szolga újból bűnt követett el. Majd mondta: Ó, Uram! Bocsásd meg nekem a bűnömet! A Magasztos Allah pedig mondja: Az Én szolgám bűnt követett el. Ám tudja, hogy neki egy olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt és számon is kéri és tartja azt. Majd ez a szolga újból bűnt követett el. Majd mondja: Ó, Uram! Bocsásd meg nekem bűnömet! A Magasztos Allah mondja: Az Én szolgám bűnt követett el. Ám ő tudja, hogy neki olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt és számon is kéri és tartja azt. Én megbocsátottam az Én szolgámnak, tegyen hát azt, amit akar.

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaqun ᶜalayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmondja ezt a hagyományt az ő Urától miszerint, ha egy szolga bűnt követ el, majd azt mondja "Ó, Allah! Uram. Bocsásd meg nekem a bűnömet!" - A Magasztos Allah erre így felel: "Az Én szolgám bűnt követett el, de ő tudja, hogy neki egy olyan Ura van, aki kész megbocsátani a bűnt, elrejti azt (a bűnt) és eltekint attól, vagy esetleg megbüntetheti. Én megbocsátottam neki." Majd a hívő szolga ismételten bűnt követ el és mondja: " Uram! Bocsásd meg nekem a bűnömet!"- Allah mondja: "Az Én szolgám bűnt követett el, ám tudja, hogy neki olyan Ura van, Aki megbocsátja a bűnt." - Elrejti hát azt (a bűnt) és eltekint attól, avagy meg is büntetheti érte - "Én megbocsátottam az Én hívő szolgámnak." Ezt követően, a szolga (al-'abd) ismételten bűnt követett el, és mondja: "Uram! Bocsásd meg nekem a bűnömet!" Hiszen tudja, hogy neki olyan Ura van, Aki kész megbocsátani a bűnt, Aki elrejti azt (a bűnt) és eltekint attól, avagy meg is büntetheti azért, ám "Én megbocsátottam az Én szolgámnak. Tegyen hát azt, amit akar, mindaddig amíg, ha bűnt követ el, elhagyja azt a bűnt és megbánja és elhatározza, hogy nem fogja ismételten elkövetni azt a bűnt. Ám a lelke (gondolatai) erőt vesz rajta és ismételten bűnbe esik. Ám amíg így cselekszik: bűnt követ el, majd bűnbánatot mutat be. Én meg fogok bocsátani neki." Hiszen a bűnbánat (at-tawbah) eltörli mindazt, ami korábban volt.